

Folketingets Sundhedsudvalg

Den 6. september 2007
J.nr.: 5364

Folketingets Sundhedsudvalg har i skrivelse af 1. august 2007 (Ad SUU alm. del) anmodet om min besvarelse af følgende spørgsmål 658:

Spørgsmål nr. 658

”Ministeren bedes kommentere artiklen fra BT den 27. juli 2007 ”Dyrlæger tvinges til skilsmisse”, jf. alm. del – bilag 684.”

Endeligt svar:

Den omhandlede artikel i B.T. henviser til den nye bestemmelse i dyrlægelovens § 8 a, som blev indsat i dyrlægeloven ved lov nr. 1557 af 20. december 2006 om ændring af lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og lov om dyrlæger. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”En praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje må ikke gennem ejerskab, ansættelsesforhold, eller på anden måde have økonomiske interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr. *Stk. 2.* Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan i særlige tilfælde meddele dispensation fra stk. 1.”

Formålet med bestemmelsen er ifølge bestemmelsens forarbejder (jf. lovforslag nr. L 51 af 25. oktober 2006 som fremsat af indenrigs- og sundhedsministeren) at sikre dyrlægers uafhængighed af økonomiske interesser, når de ordinerer lægemidler, idet bestemmelsen fastsætter, at praktiserende dyrlæger ikke, hverken direkte eller indirekte, må have interesser i medicinalvirksomheder. Bestemmelsen blev indsat i dyrlægeloven på baggrund af et politisk ønske om, at der som led i liberaliseringen af markedet for veterinære lægemidler skulle gennemføres en række initiativer med henblik på at sikre fødevarer sikkerheden og dyrlægernes økonomiske uafhængighed. Liberaliseringen udmøntede den politiske aftale af 8. juni 2006 om en handlingsplan på medicinområdet.

Det anføres i artiklen, at bestemmelsen i dyrlægelovens § 8 a er i modstrid med forskellige rettigheder, som bl.a. er beskyttet ved Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder ret til respekt for familieliv og ret til at indgå ægteskab.

Jeg skal hertil bemærke, at der som anført i bestemmelsens stk. 2 er mulighed for, at familie- og forbrugerministeren kan dispensere fra det generelle forbud i bestemmelsens stk. 1. Dispensationsbestemmelsen giver således mulighed for, at en dyrlæge efter en konkret vurdering kan få autorisation til at bestride sit erhverv, uanset om dyrlægen eller dennes familie måtte have økonomiske interesser i medicinalindustrien.

Dispensationsbeføjelsen er delegeret fra familie- og forbrugerministeren til Fødevarestyrelsens veterinærdirektør, jf. herved § 17, stk. 1 nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1479 af 15. december 2005 om Fødevarestyrelsens opgaver.

Det er uomtvistet, at det med indsættelsen af bestemmelsen i dyrlægelovens § 8 a ikke har været lovgivers hensigt at fravige reglerne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller øvrige internationale forpligtelser, som Danmark har tiltrådt.

Fødevarestyrelsen er herefter forpligtet til at administrere dispensationsordningen, således at danske dyrlæger til fulde nyder de rettigheder som følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Jeg vil forud for en allerede planlagt fremsættelse i oktober 2007 af et forslag om ændring af lov om dyrlæger med Fødevarestyrelsen drøfte det nærmere indhold af dyrlægelovens § 8 a med henblik på eventuelt i forbindelse med lovændringen at få præciseret eller ændret bestemmelsen, således at hensynet til Danmarks internationale forpligtelser mere tydeligt vil fremgå af bestemmelsen og dens forarbejder.

En sådan eventuel lovændring vil tage behørigt hensyn til den liberalisering, som udmøntede den politiske aftale fra juni 2006 om en handlingsplan på medicinområdet.

Carina Christensen

/Frederik Waage